

Finansklagenemnda Person

Avgjørelse FinKN-2021-124

23.2.2021

Yrkesskadeforsikringsforeningen

Yrkesskade/yrkessykdom - Yrkesskadeforsikringsloven (YFL)

Glassmontør – løft frontrute buss – 100 kg - skulderskade – ulykke – yfl. § 11 første ledd bokstav a.

Forsikrede løftet en frontrute til en buss (ca. 100 kg) sammen med en kollega, og opplyste senere at kollegaen hadde mistet grepet på frontruten og at forsikrede da fikk all tyngden på sin høyre arm/skulder. Saken reiste spørsmål om forsikrede var utsatt for en arbeidsulykke. Nemnda bemerket at saken måtte vurderes i lys av de tidsnære opplysningene om hendelsen og konkluderte med at forsikrede ikke hadde sannsynliggjort en arbeidsulykke verken etter det markerte eller det avdempede ulykkesbegrepet. Selskapet ble gitt medhold.

Saksfremstilling

Forsikrede (glassmontør, f. 1984) løftet en glassplate på jobb 21.5.19, og skadet høyre skulder/arm.

Dagen etter hendelsen oppsøkte han et legesenter, og det fremgår av journalnotat av 22.5.19 at:

Notat: i flere dager med smerter og stivhet i hø.skulder. Ikke skade. Klarer ikke å løfte armen sin. Funn. Palp.ømhhet over skulder. Innskrenket bevegelse. Smerter ved abduksjon og adduksjon. Ingen rubor eller misfarging, ingen feilstilling og lett hevelse. Tendenitt.

Sykmelding: 100 %: 22.05.2019 - 05.06.2019. Diagnose L08 (mjk)

Forsikrede oppsøkte fastlegen første gang etter hendelsen 6.6.19, og det siteres fra journalnotat:

Aktuelt: jobber med tungt belastende arbeid, skifter glass for busser og lastebiler. Løftet glass som veide rundt 100 kg, kjente at det da smalt i skulderen. Var hos en annen lege da som mente at dette kun var betennelse, fikk da nsaid kur, som har hjulpet noe, men føler at det ikke har noe bedring.

Forsikrede meldte skaden til Nav 13.8.19 og det fremgår av skademeldingen at:

Løft av frontrute til buss, fra lager til arbeidsbil. Uhåndterlig stor rute med høy vekt. To mann løftet, høyre arm bærer vekt. Venstre støtter høyt opp på rute. Person 1 mister grep på rute og all vekt overføres til min høyre arm. Det oppstår et smell i min arm som fortsetter å verke, og arm og fingre hovner opp mye og jeg må avslutte dagen.

Skademeldingen var ikke undertegnet av arbeidsgiver.

Nav godkjente skaden "Partiell ruptur infraspinatussenefestet i høyre skulder" som yrkesskade 18.3.20, og kom med en tilleggsgodkjenning 9.11.20 hvor skaden "slap skade høyre skulder" også ble godkjent som yrkesskade.

Etter at selskapet mottok melding om yrkesskade ble det innhentet medisinsk dokumentasjon i saken. Selskapet avslo kravet, men det godkjente en a-konto utbetaling på kr 30 000 for dekning av juridisk bistand i brev av 20.10.20.

Forsikrede klaget saken til Finansklagenemnda 2.11.20, og har fremlagt en legeerklæring av 16.11.20 hvor det fremgår at:

Herved bekreftes at (...) har en skade i høyre skulder som kan skyldes løfting av en tungt buss glass på jobben i fjor. U.t. kan huske at pas nevnte at det var to stk som bærte dette glasset, men det er uvesentlig mtp hans skade, da det er skademekanisme som er viktig her.

Forsikrede fremla tre skriftlige vitneerklæringer, alle tre datert i september 2020. To av vitneerklæringene er fra kollegaer som var på jobb på hendelsestidspunktet, og den tredje vitneerklæringen er fra en tidligere sjef som hadde sluttet i jobben før 21.5.19.

Forsikrede har i det vesentlige anført at det foreligger en arbeidsulykke. Han var på jobb da han ble skadet, og han måtte bære hele vekten av glasset da kollegaen glapp taket. Ved første undersøkelse hos lege møtte han på en lege som ikke var så god i norsk, og det er derfor ikke hans ansvar at legen ikke skrev ned riktig beskrivelse av hendelsen i journalnotatet. Forsikrede hadde også sendt inn skademelding på et tidligere tidspunkt hvis han ikke trodde at dette ble gjort av arbeidsgiver.

Selskapet har i det vesentlige anført at det ikke foreligger en arbeidsulykke, verken etter det markerte eller det avdempede ulykkesbegrepet. De tidsnære bevisene tilsier at det ikke er det. Det er ikke dokumentert at kollegaen glapp glassruten. Det har ikke skjedd en plutselig, ytre uventet hendelse. Forsikrede har en tung fysisk jobb, hvor tunge løft inngår som en del av hverdagen, og belastningsskader og forkjære kroppsbevegelser faller utenfor arbeidsulykkebegrepet.

Finansklagenemnda Persons begrunnelse

Spørsmålet er om hendelsen 21.5.19 er å anse som en arbeidsulykke etter yfl. § 11 første ledd bokstav a.

Arbeidsulykkebegrepet i yfl. § 11 første ledd bokstav a skal forstås på samme måte som det tilsvarende begrepet i folketrygdloven § 13-3, jf. Ot.prp. nr. 44 (1988-89) s. 89. I § 13-3 annet ledd defineres to ulike kategorier arbeidsulykke: Det markerte ulykkesbegrepet (en plutselig eller uventet ytre hending) og det avdempete ulykkesbegrepet (en konkret tidsbegrenset ytre hending som medførte en belastning som er usedvanlig i forhold til det som er normalt i vedkommendes arbeid).

Utførelse av ordinært arbeid vil normalt ikke kunne anses som en arbeidsulykke etter det markerte arbeidsulykkebegrepet, jf. Rt. 2006 s. 1642. Høyesterett har i Rt. 2009 s. 1485 slått fast at formuleringen "en plutselig eller uventet ytre hending" må tolkes slik at hendelsen må være ulykkesartet. Dette innebærer at noe i den ytre situasjonen må ha utviklet seg på en uventet måte og at dette er årsaken til den aktuelle skaden, jf. Rt. 2009 s. 1619 avsnitt 53. For det avdempede ulykkesbegrepets del har Høyesterett lagt til grunn at det ikke stilles krav om noen ytre hendelse når arbeidstakeren på grunn av en vanskelig arbeidsstilling eller av andre grunner er utsatt for en ekstraordinær påkjenning eller belastning. Dette vil da i seg utgjøre et tilstrekkelig ulykkesmoment, se Rt. 2005 s. 1759 avsnitt 50 og 51.

Det er sikker rett at det er kravstiller, altså forsikrede, som har bevisbyrden for at hendelsen var en arbeidsulykke i lovens forstand.

Nemnda tar først stilling til hvilket faktum som skal legges til grunn for vurderingen. Tidsnære bevis tillegges størst vekt i bevisvurderingen, jf. HR-2019-2336 avsnitt 35. Dette gjelder spesielt beskrivelser av fagfolk for å få kartlagt en tilstand, herunder nedtegnelser i legejournaler om funn og symptomer, jf. Rt. 1998 s. 1565. Bevis som tilkommer etter at det er oppstått uenighet med selskapet, tillegges mindre vekt.

Det er fremlagt to tidsnære journalnotater fra hhv. H. legesenter og forsikredes fastlege. I notatet fra H. legesenter dagen etter hendelsen er det notert at forsikrede har kjent på smerter og stivhet i høyre skulder i flere dager, uten at det sies noe om at smertene/stivheten er forårsaket av en konkret skadehendelse. Journalnotat fra fastlegen datert 6.6.19 beskriver på den annen side at forsikrede har en tungt belastende jobb og at han opplevde et smell i skulderen under et løft av glass som veide 100 kg. Nemnda legger etter dette til grunn at forsikrede over noen dager i forkant av 21.5.19 hadde kjent på smerter og stivhet i høyre skulder, og at han opplevde et smell i samme skulder da han løftet en glassrute sammen med en kollega.

På bakgrunn av prinsippene for bevisvurderingene som det er redegjort for ovenfor og nemndas rent skriftlige behandling, tillegger ikke nemnda de skriftlige vitneerklæringene og legeerklæring fra et og et halvt år etter hendelsen særlig vekt. Disse erklæringene beskriver hoven arm og fingre, og større synlige fysiske skader som ikke fremkommer av journalnotat verken dagen etter hendelsen eller to uker etter hendelsen. I det følgende legger nemnda til grunn at forsikrede gjennomførte et planlagt løft av en glassrute sammen med en kollega, og at han fikk smerter i skulderen under løftet.

Det er etter nemndas syn ikke sannsynliggjort noen plutselig eller uventet ytre hending som innebærer at det markerte ulykkesbegrepet kan komme til anvendelse.

Spørsmålet blir da om hendelsen omfattes av det avdempede ulykkesbegrepet. Ulykkesmomentet ligger i disse tilfellene i at forsikrede ikke var forberedt på eller ikke kunne unngå den usedvanlige påkjenningen, jf. Rt. 2005 s. 1757 avsnitt 49, som siterer fra Kjønstad (red): Folketrygdloven med kommentarer (1998), s. 482-483. I Rt. 2007 s. 882 avsnitt 39 er følgende uttalt om når løft omfattes av det avdempede ulykkesbegrepet:

"For at løft av gjenstander skal være omfattet av det avdempede arbeidsulykkebegrep, må det være tale om løft av spesielt tunge gjenstander, løft av gjenstander med uventet vekt, løft som ligger utenfor arbeidstakers normale arbeidsoppgaver, eller løft i en vanskelig arbeidsstilling eller andre ugunstige omstendigheter".

Det er på det rene at det var en del av forsikredes arbeidsoppgaver å løfte tunge glassruter. Nemnda kan derfor ikke se at et planlagt løft av en rute på 100 kg i seg selv innebar noen påkjenning, belastning eller arbeidsstilling som var usedvanlig i forsikredes arbeid. Nemnda legger til grunn at vekten av ruten ble fordelt på to personer, og dette kan etter nemndspraksis ikke anses å være så tungt at en skade som følge av løftet i seg selv er å anse som en yrkesskade.

Selv om det skulle legges til grunn at forsikredes kollega glapp glassruten og at forsikrede kompenserte ved å ta mer av vekten på sin høyre skulder/arm, var det etter nemndas syn ikke en usedvanlig belastning ut over hva som er normalt i arbeidet som glassmontør. Det bemerkes at det ikke er opplyst om noe uvanlig med arbeidsplassen eller arbeidet som skulle utføres den aktuelle dagen. Nemnda kan etter dette ikke se at forsikrede ble utsatt for en konkret tidsbegrenset ytre hending som medførte en usedvanlig belastning eller påkjenning sammenholdt med det normale i hans arbeid. Hendelsen 21.5.19 kan etter dette ikke anses som en arbeidsulykke etter yfl. § 11 første ledd bokstav a.

Avgjørelsen er enstemmig.

Finansklagenemnda Persons konklusjon

Selskapet gis medhold.

Ved behandlingen deltok Kaja de Vibe Malling (leder), Tonje Giertsen (selskapsrepresentant), Thomas Iversen (forbrukerrepresentant).